

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 9 februari 2023 de heer G. Oristanio (hierna: appellant) veroordeeld tot een uitsluiting van deelname aan competitie-play-off-, en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die waarop het 1^e elftal van zijn club vijf (5) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, alsmede in de kosten van de mondelinge behandeling, wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander en het spugen naar de scheidsrechter tijdens de op 4 februari 2023 gespeelde wedstrijd FC Volendam – AZ Alkmaar.

Tegen deze beslissing is namens appellant op 15 februari 2023 beroep ingesteld, met aanvulling van de beroepsgronden op 17 februari 2023.

De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 28 februari 2023. Hierbij waren aanwezig de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager), de secretaris van de aanklager en appellant, bijgestaan door de heer K. Molenaar (raadsman), de heer R. Jongkind (directeur Opleidingen en Samenwerkingen) en de heer J. van Leeuwen (technisch directeur FC Volendam).

Tijdens de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de wedstrijdbeelden.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellant op 6 februari 2023 ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 4 februari 2023 gespeelde wedstrijd FC Volendam – AZ Alkmaar schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler en/of het spugen naar de scheidsrechter. De aanklager heeft appellant daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin appellant – kort gezegd – voor het spelen van vijf (5) wedstrijden, waarvan één (1) voorwaardelijk, wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door appellant niet geaccepteerd en de zaak is op 9 februari 2023 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om appellant wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander en het spugen naar de scheidsrechter te veroordelen en hem een straf op te leggen van vijf (5) wedstrijden uitsluiting.

De tuchtcommissie achtte beide ten laste gelegde feiten bewezen en besloot tot het opleggen van de eerder vermelde straf.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft appellant tijdig beroep ingesteld.

Op 17 februari 2023 heeft de aanklager bij de commissie van beroep een vordering ingediend ex artikel 18 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV) tot het voorlopig uitsluiten van appellant hangende de verdere procedure bij de commissie van beroep. De commissie van beroep heeft op 17 februari 2023 afwijzend op deze vordering beslist.

3. De gronden van het beroep

In het beroepschrift en ter zitting van de commissie van beroep zijn namens appellant de volgende redenen aangevoerd.

Ernstig gemeen spel

Appellant betwist dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel. Aangevoerd wordt dat de botsing tussen de voet van appellant en het been van zijn tegenspeler biomechanisch onvermijdelijk was en daardoor niet opzettelijk. Tevens wordt aangevoerd dat er geen sprake is van het aanvaarden en nemen van een risico op blesseren. Ter staving van dit standpunt wordt een beroep gedaan op een rapport van een externe bewegingswetenschapper (mevrouw E. Fleeerakkers). Aangevoerd wordt dat in de loopbeweging van elk willekeurig persoon een gestrekt been met de hak of teen naar voren volgt en het de vraag is op welk moment in de loopbeweging dat gebeurt bij appellant en of hij zich daarvan bewust is. Betoogd wordt dat appellant zijn pas al heeft ingezet en niet meer naar zijn eigen been kijkt en tijdens de zweeffase van zijn laatste pas, de tegenspeler zijn linkervoet onverwachts precies in de baan van het landingspunt van de linkervoet van appellant plaatst en appellant daardoor op het been van zijn tegenspeler land. In de laatste fase van de landing is het echter niet mogelijk iemand zwaar te blesseren aangezien op het moment van landen in de loopbeweging een geringe impact besloten ligt. Aangevoerd wordt dat appellant zijn been direct heeft teruggetrokken terwijl als hij zijn tegenspeler zou willen blesseren hij met zijn been zou hebben doorbewogen. Van voorwaardelijk opzet wordt geen sprake geacht. Tevens wordt gesteld dat er geen sprake was van een gestrekt been met de noppen vooruit.

Subsidiair wordt aangevoerd dat de straf gematigd dient te worden. Vergeleken met andere overtredingen die met twee wedstrijden onvoorwaardelijke uitsluiting worden bestraft, valt de overtreding die appellant heeft begaan in de categorie van een lichte overtreding. Een onvoorwaardelijke uitsluiting van twee wedstrijden wordt veel te zwaar gevonden, mede gelet op het feit dat dit de eerste rode kaart is in de carrière van appellant en zijn tegenspeler ook gewoon verder heeft kunnen spelen.

Spugen naar de scheidsrechter

Appellant voert ten aanzien van het spugen naar de scheidsrechter aan het onbegrijpelijk te vinden dat de tuchtcommissie bewezen heeft verklaard dat appellant uit onvrede over de rode kaart opzettelijk naar de scheidsrechter heeft gespuugd. Appellant stelt niet opzettelijk naar de scheidsrechter te hebben gespuugd en benoemt hierbij een aantal omstandigheden die daarvoor van belang zijn, te weten tijd, afstand en intentie.

Aan de hand van een op zitting getoonde foto wordt namens appellant aangevoerd dat de lijn waarin appellant heeft gespuugd niet in de richting van de scheidsrechter is. Hij spuugt na de rode kaart uit frustratie naar de grond, dit was op niemand in het bijzonder gericht, niet op de scheidsrechter en niet op een speler. Appellant reageerde in een gebaar van persoonlijke frustratie omdat hij van het veld af moest en stelt dit ook regelmatig op de training te doen. Aangevoerd wordt dat er pas sprake is van spugen naar de scheidsrechter indien appellant zich daadwerkelijk richting de scheidsrechter had bewogen en met kracht had gespuugd, hetgeen volgens hem niet het geval is geweest. De afstand was ook te groot om de scheidsrechter te kunnen raken. Ook wordt de vraag opgeworpen wat moet worden verstaan onder direct na het tonen van de rode kaart. Gesteld wordt dat er 8-10 seconden tussen het tonen van de kaart en het spugen zit en dit niet als direct na het tonen van de rode kaart is aan te merken.

Aangevoerd wordt dat het onbegrijpelijk is dat de tuchtcommissie het spugen als zodanig heeft beoordeeld en deze niet in samenhang heeft gezien met spuugincidenten uit het verleden waarin geen bewezenverklaring is gevolgd.

Verder wordt aangevoerd dat in artikel 22 RTBV de term 'bespuwen' wordt gebruikt. Daaronder moet worden verstaan het op iemand spugen en daar is hier geen sprake van. Het bespuwen van de scheidsrechter is wat anders dan in de richting van de scheidsrechter spugen. In de strafcodes staat onder 26b het raak spugen van de scheidsrechter en onder 29b het spugen (niet raak) van de scheidsrechter. Het spugen naar of in de richting van de scheidsrechter is anders dan de kwalificaties uit de reglementen. Aangevoerd wordt dat in de huidige zaak een omschrijving in de tenlastelegging

wordt gehanteerd, te weten 'naar de scheidsrechter spuwen', die niet in de reglementen is opgenomen.

Daarnaast wordt aangevoerd dat uit het pleidooi van de aanklager begrepen wordt dat het verwijt in wezen is dat het spugen in de richting van de scheidsrechter is aan te merken als een vorm van belediging van de scheidsrechter en zijn beslissing. Dit is echter een lichter vergrijp. Het valt immers onder de strafmaxima genoemd in artikel 22 lid 1 onder b RTBV, het maken van beledigende gebaren. Aangevoerd wordt dat het maken van een beledigend gebaar niet ten laste is gelegd.

Appellant pleit primair voor vrijspraak en subsidiair voor matiging van de eventuele straf.

4. Het standpunt van de aanklager

Ernstig gemeen spel

De aanklager stelt dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel en wijst daarbij op de omschrijving van ernstig gemeen spel in regel 12 van de Spelregels Veldvoetbal 2022/'23 (hierna: Spelregels). Ernstig gemeen spel wordt daar omschreven als een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Tevens wordt onder ernstig gemeen spel ook verstaan een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen met buitensporige inzet waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht.

Op basis van de beelden en het dossier kan het tenlastegelegde ernstig gemeen spel volgens de aanklager wettig en overtuigend bewezen worden verklaard. Een aantal elementen is hierbij van belang: de overtreding vindt van achteren plaats, er is sprake van een gestrekt been, de noppen gaan vooruit en de handeling wordt ingezet met meer dan geringe kracht en is uiteindelijk gericht op een kwetsbare plek, namelijk de achillespees. Dat appellant de ingezette beweging niet meer kon corrigeren, zoals appellant stelt, acht de aanklager geen reden om dit anders op te vatten. De kern van het verwijt is juist dat een speler om die reden een duel niet van achteren met gestrekt been met de noppen vooruit dient aan te gaan. De aanklager vindt dat appellant door die beweging bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat hij de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar zou brengen. Daarmee is de actie in de ogen van de aanklager aan te merken als een buitensporige inzet waarmee de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar is gebracht.

Spugen naar de scheidsrechter

De aanklager stelt verder dat ook het spugen naar de scheidsrechter bewezen kan worden. De aanklager acht daarvoor een aantal elementen van belang, te weten het moment waarop er wordt gespuugd, de intensiteit waarmee dit gebeurt en de richting waarin wordt gespuugd. Op grond van de beelden kan worden afgeleid dat appellant direct na de rode kaart heeft gespuugd, met een duidelijke beweging naar voren en in de richting van de scheidsrechter. De aanklager stelt dat uit die omstandigheden blijkt dat appellant uit zijn frustratie over de beslissing van de scheidsrechter naar de scheidsrechter heeft gespuugd. Het gaat daarbij om de beledigende context. Het is het hele samenspel van het moment, de intensiteit en de richting wat het in de ogen van de aanklager een beledigend karakter geeft. De essentie is het beledigende karakter en het in diskrediet brengen van de scheidsrechter. Zowel het raak spugen als in de richting van de scheidsrechter spugen vallen daaronder. Het feit dat de scheidsrechter niet wordt geraakt, doet aan het beledigende karakter van de handeling niet af.

Strafeis

De aanklager handhaaft zijn eis zoals gevorderd in eerste aanleg en verzoekt de commissie van beroep om appellant een uitsluiting op te leggen van vijf wedstrijden onvoorwaardelijk.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

De appellant verzet zich in beroep zowel tegen de bewezenverklaring van beide ten laste gelegde feiten als tegen de hoogte van de in eerste aanleg opgelegde straf.

De commissie van beroep overweegt als volgt.

Ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander

In regel 12 van de Spelregels is bepaald dat “een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht”, moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. Bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel is de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling.

Op basis van het dossier en de beelden staat vast dat appellant de tegenstander opjaagt en vervolgens van achteren met versnelde pas en met de noppen vooruit op zijn tegenstander inkomt en daarbij zijn tegenstander op het onderbeen raakt, terwijl de bal op dat moment niet binnen speelbereik is. Naar het oordeel van de commissie van beroep bracht appellant door op voornoemde wijze het duel aan te gaan de veiligheid van de tegenstander in gevaar.

Het verweer van appellant dat de verweten gedraging gerechtvaardigd zou kunnen worden door de loopbeweging van appellant en het onverwachts opzij stappen door de tegenstander kort voor het raken van de tegenstander en appellant geen intentie had zijn tegenstander te raken, slaagt niet. Doordat de appellant de speler van achteren heeft opgejaagd en op zodanige wijze een actie heeft ingezet - met versnelde pas en met de noppen vooruit terwijl de bal niet binnen speelbereik is – kon hij de ingezette actie niet meer aanpassen en heeft hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht.

Voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel is gelet op artikel 19 lid 2 van het RTBV opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. De commissie van beroep is van oordeel dat appellant minst genomen onzorgvuldig heeft gehandeld als bedoeld in artikel 19 lid 2 RTBV. Daarmee is aan de voorwaarden voor strafbaarheid wegens ernstig gemeen spel voldaan.

Spugen naar de scheidsrechter

Op basis van het dossier en de getoonde beelden staat vast dat appellant na het getoond krijgen van de rode kaart achter de scheidsrechter aanloopt en vervolgens – alvorens hij zich omdraait - uit frustratie spuugt terwijl hij met zijn gezicht nog in de richting van de scheidsrechter staat. De commissie van beroep is van oordeel dat deze gedraging naar de uiterlijke verschijningsvormen niet anders kan worden opgevat dan dat deze gericht is naar de scheidsrechter. De commissie van beroep acht daarmee bewezen dat appellant naar de scheidsrechter heeft gespuugd.

De commissie van beroep overweegt verder dat de afstand tussen de speler en de scheidsrechter zo groot was dat het onmogelijk was om de scheidsrechter te bespuwen, in de zin dat de scheidsrechter geraakt zou kunnen worden. De commissie van beroep beschouwt het spugen naar de scheidsrechter wel als een beledigend gebaar uit onvrede over de door de scheidsrechter aan appellant getoonde rode kaart. De commissie van beroep neemt daarbij in het bijzonder in aanmerking dat de appellant na het getoond krijgen van de rode kaart al protesterend in de richting van de scheidsrechter loopt en - terwijl hij nog in de richting van de scheidsrechter beweegt en kijkt – uit frustratie vervolgens in diens richting spuugt. De gedraging is onder deze genoemde omstandigheden onmiskenbaar beledigend van karakter.

Het betoog van appellant dat het maken van een beledigend gebaar als zodanig niet is ten laste gelegd en om die reden niet bewezen kan worden verklaard, volgt de commissie van beroep niet. De feitelijke gedraging die ten laste is gelegd, is voldoende duidelijk en de bewezenverklaring daarvan

biedt naar het oordeel van de commissie van beroep voldoende grondslag om deze gedraging te kwalificeren als een beledigend gebaar.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat appellant zich tijdens de op 4 februari 2023 gespeelde wedstrijd FC Volendam - AZ Alkmaar schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander en aan het spugen naar de scheidsrechter.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

1. De schriftelijke verklaring d.d. 4 februari 2023 van de scheidsrechter, de heer M. Perez, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(...) De VAR adviseerde mij daarna om de beelden nog een keer te bekijken. Na het zien van de beelden op het VAR-scherm besloot ik om de gele kaart in te trekken en dhr Gaetano een rode kaart te tonen voor het ernstig in het gevaar brengen van de gezondheid van de tegenstander. Dhr Gaetano plaatste namelijk zijn noppen in het kuitbeen van Clasie. De bal was hierbij niet binnen speelbereik. Na het zien van de beelden zag ik ook dat dhr Gaetano bij het verlaten van het speelveld en op het moment dat ik me omdraaide mijn richting in spuugde. Hierbij ben ik niet geraakt.”

2. De schriftelijke verklaring d.d. 5 februari 2023 van de vierde official, de heer J. Rozendal, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(...) Na het tonen van de gele kaart adviseert de VAR om een OFR te doen voor het moment. Uit deze OFR blijkt dat de speler van Volendam de speler van AZ op het kuitbeen raakt met buitensporige inzet. Vervolgens toont de SR de rode kaart en wordt de speler van het veld gezonden. (...)”

3. De schriftelijke verklaring d.d. 5 februari 2023 van de VAR, de heer R. Hensgens, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(...) In mijn rol als VAR zag ik dat dhr. Oristanio van FC Volendam in de 74 minuut een buitensporige overtreding beging zonder dat hij daarbij de veiligheid en/of de gezondheid van zijn tegenstander in acht nam. Hij zette de noppen van zijn schoen van achteren op het onderbeen van dhr. Clasie van AZ zonder dat hij daarbij de bal kon spelen. (...) Nadat de scheidsrechter zelf de overtreding bij het scherm had beoordeeld, zag ik dat hij dhr. Oristanio in de 76e minuut de rode kaart toonde. De speler reageerde hier geïrriteerd op en protesteerde ook bij de scheidsrechter. Toen de scheidsrechter eenmaal met zijn rug naar de speler toe wegliep zag ik dat dhr. Oristanio de scheidsrechter nog iets nariiep en vervolgens nog in de richting van de scheidsrechter spuugde. (...)”

4. De op zitting getoonde camerabeelden.

7. De kwalificatie

De commissie van beroep kwalificeert het bewezenverklaarde als een overtreding van artikel 19 RTBV juncto regel 12 van de Spelregels, te weten het gebruiken van ernstig gemeen spel jegens een tegenstander en het maken van een beledigend gebaar.

8. De strafoplegging

De commissie van beroep ziet mede in de gewijzigde kwalificatie aanleiding om af te wijken van de eis van de aanklager in beroep en de straf zoals deze door de tuchtcommissie is opgelegd.

De commissie van beroep heeft bij het bepalen van de straf in ogenschouw genomen de aard en ernst van de overtredingen, de strafkaart van appellant en hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen, alsmede de kwalificatie die het tenlastegelegde oplevert in samenhang met de genoemde strafmaxima in artikel 22 lid 1 sub b en c RTBV en de strafrichtlijnen in paragraaf 3.6 van het Handboek competitiezaken betaald voetbal 2022/'23.

De commissie van beroep kwalificeert het spugen naar de scheidsrechter onder de gegeven omstandigheden als het maken van een beledigend gebaar. Bij de strafmaat neemt de commissie van beroep in aanmerking dat het spugen op zodanige afstand plaatsvond dat de scheidsrechter niet geraakt kon worden. Strafoplegging is niettemin aangewezen. Door te spugen naar de scheidsrechter heeft de appellant zich ernstig beledigend opgesteld in de richting van de scheidsrechter en daarmee zijn gezag ondermijnd.

Alles overwegende acht de commissie van beroep in dit geval een onvoorwaardelijke uitsluiting voor de duur van vier (4) wedstrijden een passende sanctie.

9. De beslissing

De commissie van beroep vernietigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld en doet opnieuw recht.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Appellant is ter zake van de eerder vermelde overtredingen strafbaar.

Appellant wordt, met ingang van 1 maart 2023, uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1^e elftal van zijn club vier (4) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld.

Hierop wordt in mindering gebracht de tijdens de periode van de automatische uitsluiting gespeelde competitiewedstrijd FC Twente – FC Volendam d.d. 12 februari 2023.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van FC Volendam, in beroep begroot op € 450,-.

Aldus beslist op 28 februari 2023 door mr. [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mevr. mr. [REDACTED], secretaris.